

Kui ta ju lättemaksmist ka ei usu,
 Ei tarda Sinu wiimist kohut ka, —
 Kes aga käemees tall, et ometigi
 Ta kohtu ette ei saa kutsutud?
 Mis aitaks siis kõik unes nähtud troofi?
 Mis aitaks siis kõik targa mehe tarkus
 Ja waimu sügawus ning mõtte tuli,
 Kui nende loda kannab lendaw lind,
 Mis meite teele ikka pillatud?
 Sunn jell, kell pole tarwis kohut karta,
 Kell kartust pole, tulgu iial mis,
 Kes rõõmsast waatab mööda läinu peal
 Ja rõõmsast waatab jälle edasi,
 Kes rahul oma päris osaga,
 Kes südamesse rahu paigal' pan'd.
 Oh, las' meid igaweste rahu hoida!
 Ei iial tüli waimu, taewa Isa,
 Oh ära lasse heales seiswat südant
 Ta kurja, kare käega segada!
 Kui pole wainus südamega me',
 Siis tormitsegu maailm ala sõas, —
 Me käime kindlal sammul temast läbi,
 Siis meie õrn ja õhufene laew
 Wõib tubat tüüks tormi süles saada,
 Üks lauake meid peastab ometi.

Kudas mina karu maha lastisin.

Nii tõeste sündinud lugu, kui ta siin kalendris seisab.

Auustatud kalendri lugejad! Ärge olge pahased, et mina sellel aastal Teile ühe „karutüki“ ära teen. Mina ise ei ole süüdlane, sest ma pole maa pealgi weel karu näinud, weel wähem püssi oma käewarrelks pidanud. Aga üks minu kaugelt wana isa-isa

lelle poja poolwenda on tõeste minewal aastal Wändra metsas karu püssiga ära tapnud ja tema ep see süüdlane on, kelle pärast ma siis selle karutüki ära räägin. Mehe nimi on Madis Konn, ja ta on, mis ütelda, üks hirmus auuabne inimene, kes igapidi kuulsaks tahab saada. Kui ta ühe kärpse wõi kirbu äratapnud on, siis jookseb ta kõik seitungi toimetused läbi ja palub, et seda asja rahwa edendamiseks kõigile poole kuulutatud saaks. Sõulu ajal käis ta minu juures ja ütles: „Sugulane, minu juttu ei usu enam keegi seitungi toimetaja, mis üks koguni halb ajamärk on, — ole sina nii hea mees ja pane minu karutükk kalendrisse. Sellepeale lastsin ma siis ka juttu südame pealt ära ajada ja Madis tahtis selle peale koha wanduma hakata, et jutt Jumala tõsi olla. Aga ma ütlesin: Madis, ära wanner ilmaaegu, ma olen sinust palju halba kuulnud; mis sa oma patust südant nüüd uute koormatega raskendad. Aga kui tema abikaas Tiina, üks sündinud kärbus, asja ka tõendas ja ütles, et lugu tõsi olla, nõh siis jäin ma ka uskuma ja lubasin asja trükki panna. Äst ise on, Madise oma sõnadega jutustatud, nii:

„Ajalehed on juba mitmed moodi minu karu tapmise üle sõnumid toonud;*) nad on karu kord rataskaruks, kord mägerkaruks re. nimetanud ja minu püssil tuleluku külge luuletanud. Et niisugusest

*) Juba siin piame nimetama, et Madis waletab. Ajalehtedest ei ole meie minewal aastal midagi Madisfa karutüki kuulnud.
 Kas. kalendri tegija.